

การที่ประเทศไทยได้ปฏิรูประบบการเงิน เพื่อเข้าสู่เวทีการแข่งขันการค้าโลกจำเป็นต้องมีมาตรการการผ่อนคลายข้อจำกัดต่างๆ ในการกระตุ้นการบริโภคภาคเอกชน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับนานาประเทศ การบริโภคนับเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่การเติบโตของรายได้ประชาชาติ ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินที่มีต่อการบริโภคภาคเอกชน และพฤติกรรมการบริโภคที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เมื่อมีการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน

การศึกษามีสองส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งประมาณแบบจำลองการบริโภคที่เป็นเส้นตรงด้วยวิธี Cointegration and Error Correction Model เพื่อความสัมพันธ์ในระยะยาว และการปรับตัวในระยะสั้น นอกจากนั้นในการหาแบบจำลองการปรับตัวในระยะสั้นได้แบ่ง วิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธีด้วยกัน ได้แก่ วิธี Ordinary Least Square และวิธี The Generalized Moment of Method เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาทั้งสองวิธี ซึ่งในส่วนนี้จะใช้ข้อมูลอนุกรมเวลารายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 – 2544 ส่วนที่สองเป็นส่วนที่จะทำการประมาณแบบจำลองการบริโภคที่ไม่ใช่เส้นตรงจะใช้แบบจำลอง Euler Equation ด้วยวิธี The Generalized Moment of Method ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 – 2544 และได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงก่อนการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน พ.ศ. 2503 – 2532 และช่วงหลังการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน พ.ศ. 2533 – 2544

ผลการศึกษาส่วนที่หนึ่งพบว่า แบบจำลองการบริโภคมีความสัมพันธ์ในระยะยาว และกระบวนการปรับตัวในระยะสั้นกับรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงในทิศทางเดียวกัน ระดับราคาสินค้าในทิศทางตรงกันข้าม แต่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงนั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับตัวแปรช่วงหลังการผ่อนคลายทางการเงินมีแต่การปรับตัวในระยะสั้น

สำหรับการหาแบบจำลองการปรับตัวในระยะสั้นด้วยวิธี Ordinary Least Square และวิธี The Generalized Method of Moments นั้นพบว่าการประมาณค่าด้วยวิธีทั้งสองให้ผลการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน แต่ค่าการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวเมื่อมีการออกนอกดุลยภาพในระยะสั้นการประมาณค่าด้วยวิธี The Generalized Method of Moments ให้ค่าการปรับตัวที่รวดเร็วกว่า

ผลการศึกษาส่วนที่สองนั้น ค่า discount factor (β) ซึ่งเป็นค่าที่แสดงว่าเมื่อมีการบริโภคในอนาคตมาใช้ในปัจจุบัน เช่นการกระตุ้นความต้องการใช้จ่ายของประชาชนในปัจจุบันแล้วนั้นจะทำให้การบริโภคในอนาคต หรือคาดเดาไปนั้นมีความพอใจส่วนเพิ่ม (Marginal Utility) ลดลงเท่าใด จากการศึกษาพบว่า ช่วงก่อนการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน มีค่าน้อยกว่าช่วงหลังการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Coefficient of Risk Aversion : γ) ในช่วงก่อนการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินมีค่าน้อยกว่าช่วงหลังการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน

That Thailand has had the financial deregulation for world trade competition with respect to some liquidity constraints to encourage private consumption can possibly lead to the country's economic growth. Consumption is important contributor to economic development. This study aims to examine the effects of deregulation on the behavior. The first enquiry was undertaken through Cointegration and the Error Correction Model was tested by two methods; Ordinary Least Squares Method and Generalized Moment of Method. The comparison of these two methods was based on the same time series during 1970 – 2001. Another enquiry was done through nonlinear consumption estimation with Euler Equation Model. On the part of Generalized Moment of Method to estimate the unknown parameters time series data during 1960 – 2001 were used. Moreover, the study was divided into two periods: the time before deregulating the liquidity constraints, 1960 – 1989, and the time after the deregulation, 1990 – 2001.

In the first part of this study, we noted that consumption and income was co-integrated in the same way and price level was in the opposite. However the real interest rate was to be statistically insignificant. Short run adjustment appeared to exist only at the time after the liquidity constraints deregulation.

The short term estimation models by Ordinary Least Squares and the Generalized Moment of method gave no different explanation. However, the adjustment to long run equilibrium was comparatively faster in the case of Generalized Moment of Method Model.

In the second part of this study, the discount factor was applied to explain how much the future consumption and the marginal utility would decrease if the otherwise future consumption took place at present due to the stimulation for present consumption. The discount factor for the time before deregulating financial control was found to be lower than that of the time after the deregulation. Moreover, the coefficient of risk aversion in the time before deregulating financial control was also comparatively lower.